

en Inddeling, som er begrundet paa en anden Basis. Dersom jeg nu regner alle disse tilfammen og med et rundt Tal anslaaer dem til 22—24,000 og lægger dette til de 6,189, som ikke bekjende sig til Folketirken, vil der for hver Geistlig i disse 11 Sogne, naar Kateketerne ikke medregnes, være 9,325 Individer af Folketirken, og naar Kateketerne medregnes, vil der være 5,864. Det har interesseret mig, da jeg i Anledning af denne Forespørgsel undersøgte, hvormange der var, der afvige fra Folketirken, da at se, at det var et saa lidet Antal, og da man jo er tilbøielig til at slutte fra sig selv til Andre, har jeg ogsaa troet, at det nu kunde interessere det hvide Thing at erfare, hvilke forskjellige Trossamfund disse 6,189 Individer henhøre til, og jeg skal tillade mig at meddele det. Af Reformerte var der 427, af Methodister 74, af Anglikanere 84, af Baptister 236, af Svingianere 360, af Romersk-Katholiske 1,171, af andre kristne Sekter 133, af Mosaiter 3,030, af Mormoner 178, af Folk uden positiv Religion 408, af Folk med ubekendt Religion 16, af „Kristi Disciple“ 72. Dette udgjør i det Hele 6,189. Dersom vi nu ville sammenligne Antallet af Geistlige i Forhold til Indvaanertallet i andre Byer i Danmark, og vi saa tage f. Ex. en By som Aarhus, der jo ligesom Kjøbenhavn har gennemgaaet en stærk Udvikling og haft en stærk Forøgelse af Folketallet, vil der i Aarhus komme 6,000 Individer for hver Geistlig og i Odense 3,460. I de Byer, hvor Folkemængden ikke er tagen til eller ialtfald kun er steget høist ubetydeligt, stiller Forholdet sig naturligvis ganske anderledes gunstigt. Saaledes ser jeg ikke rettere, end at der f. Ex. i Sorø er for hver Geistlig 732 Individer og i Helsingør 3,000. For disse Byers Bedkommende har jeg imidlertid ikke kunnet gjøre noget Fradrag for dem, der afvige fra Folketirken. Disse Tal har jeg tilladt mig at meddele for at vise, hvor stor en Mangel der er paa Geistlige her i Kjøbenhavn. Forholdet stiller sig, naar jeg nu gaar over til Sognene, saaledes, at Folkemængden er meget forskjellig i de forskjellige Sogne. I de 10 Sogne er Folkemængden mellem 12,000 og 26,000, men i det 11te Sogn, nemlig St. Johannes Sogn, er der ifølge Folketællingen ifjor noget over 50,000 Menneſter. Dette Tal, det er jeg aldeles overbevist om, er meget for lille; thi netop naar man i Nørrevold-Kvarter sammenligner de Leiligheder, som nu ere tagne til Beboelse, med dem, der tidligere var, vil man komme til det Resultat, at man neppe feiler meget, naar man lægger 10,000 til, saaledes at altsaa St. Johannes Sogn faar et Indvaanertal af omtrent 60,000. I disse 11 Sogne med deres særlige Kirker ere de 5 Kirker byggede i de sidste 25 Aar. St. Johannes Kirke blev tagen i Brug i 1861, Stefanskirken i 1874, Paulskirken i 1877, Jacobskirken i 1878 og Matheuskirken i 1880.

Alle disse 5 Kirker skyldte det private Initiativ deres Fremkomst. De ere senere blevne støttede ret rigeligt. For at faa dem byggede har Kommunen ret rigeligt ydet sin Hjælp, naturligvis alt efter som Behovet var. Staten har ogsaa ydet nogen, men ikke megen Hjælp. Jeg tror, at disse Tal maa vise, at der trænges til flere Sogne og til flere Kirker og ligeledes til flere Geistlige, som kunde overtage Sjælesorgen her i Kjøbenhavn, ligesom det ogsaa er klart, at idetmindste Kateketerne bør lønnes en hel Del bedre, end de nu blive det. Hvad dette Sidste, Kateketernes Lønning, angaar, vil det paa en overmaade nem Maade og paa en med Kirkens Liv stemmende Maade kunne ske derved, at der paa Finansloven blev bevilget aarlig nogle Tusinde Kroner, som bleve stillede til Prousternes Disposition for at hjælpe paa Kateketernes ringe Indtægter. Naar vi til flere Geistlige, og navnlig naar Sognenes Antal blev forøget, tror jeg nok, at den øvrige Geistlighed vilde kunne lønnes paa samme Maade som hidtil; men det, der fornemlig trænges til, er som sagt nye Kirker, ved hvilke da de Geistlige kunde blive ansatte, og med Hensyn hertil vil jeg sige, at man skal ikke begynde for stærkt. Navnlig vilde jeg anfse det for særdeles gavnligt, om der kunde blive opreist en ny Kirke i Nørrevold-Kvarter, saaledes at altsaa St. Johannes Sogn kunde faae et mindre Antal Kirkesøgende. Jeg tror nu ikke, at dette vil kunne forventes at ske gennem det private Initiativ; der er allerede i saa mange forskjellige Retninger lagt Beslag paa den private Beredvillighed til at yde Hjælp. Jeg tror heller ikke, at Kommunen vil se sig istand til eller idetmindste vil søle sig opfordret til at tage Initiativet i denne Sag, efter som Kommunen har anvendt Betydeligt paa store og omfattende Foretagender, og der endnu staar mange andre Foretagender, som ere nødvendige for Kommunens Udvikling, i Udsigt, saaledes at jeg ikke af Kommunen kan vente, at der vil blive taget noget Initiativ til at bygge en ny Kirke. Det maa jo derhos ogsaa vel erindres, at Kommunen eller Kommunens Bestyrelse som saadan jo aldeles ikke har med de kirkelige Forhold at gjøre. Det er smukt, og det er rigtigt af Kommunen, at den har ydet ret rigelige Bidrag til kirkelige FormaaIs Fremme, og det er tillige ogsaa vel overveiet; thi jeg erkjender, at det for Kommunen har den største Betydning, at det religiøse Liv fremmes og udvikles inden dens Mure. Men, som sagt, egentlig som Kommune har den jo ikke Noget med de kirkelige Forhold at gjøre. Naar jeg sagde før, at man ikke vilde kunne vente, at de Private vilde stille sig i Spidsen for noget saadant Foretagende, saa begrundede jeg jo dette ved at henvise til de store Krav, der stilles til de Private Pung. Men det forekommer mig ogsaa, at, naar man taler om, at de Private skulle gjøre